

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
 виносити: в Австрії:
 на цілий рік . . . . . 24 К
 на пів року . . . . . 12 К
 на чверть року . . . . . 6 К
 на місяць . . . . . 2 К

За границю:
 на цілий рік: зі щоденною ви-
 сийкою 7 доларів або 14 рублів;
 з висийкою двічі в тиждень 6 до-
 ларів або 12 рублів; з висийкою
 що суботи 5 доларів або 10 руб.
 Поодинокі числа по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.
 Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАНА

християнсько-суспільний дневник.

„Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.“ — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
 неділь і руских свят о 5 год.
 по полудні. — Редакція, адміні-
 страція і експедиція „Руслана“
 при ул. Хмельовського ч. 15, II.
 поверх. Експедиція місцева
 в Агенції Соколовського н паса-
 жі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на
 попередню застерогу.

Рекламації лише неопечат
 в вільні від порта. — Оповіст
 звичайні приймають ся по ц
 20 с. від стрічки, а в „Надіс-
 нім“ 40 сот. Подяки і прива-
 довнесеня по 30 сот. від стрічки

Родимці!

Переживаємо важкі і сумні часи, стоїмо
 серед великої і завзятої боротьби. Суспільна
 нужда поодиноких верств населеня вимагає
 вже здавна найбільшої заподадливости всіх
 щирих руских сил на суспільнім полі. Хлібо-
 роб і маломіщанин, робітник і ремісник, крамар
 і промисловель, учитель, урядник і священник
 всі поміж собою і прилюдно жалують ся на
 трудні житеві обставини, на тяжкий прожит-
 ток і заробок. Всі ті верстви суспільности
 справедливо домагають ся поправи і подви-
 гнення свого суспільного і господарского по-
 ложеня, звертають ся з домаганнями до законо-
 давства і до всієї суспільности, щоби допомо-
 гли їм в тих суспільних змаганнях, в самопо-
 мочи. Законодавство і самопоміч, отсе дві до-
 роги, що ведуть до суспільної зміни від-
 носин.

Однак різні ріжниць господарских інте-
 ресів стають перепону в змаганю до суспіль-
 ної зміни відносин і проволікають, а навіть
 не допускають до виданя відповідних законів
 в користь поодиноких верств суспільних. Ко-
 ждий стан рад би дбати тільки про себе. А
 вжеж ні оден стан самий не має спромоги
 свого положеня поправити на законодавній
 дорозі, інші стани повинні конечно також
 приложити руки до сего змаганя і діла.

В тій цілі оснували ми „Християнсько-
 суспільний Союз“, котрий з одного боку буде
 старав ся вказувати і промовувати дорогу
 поміж всіма верствами нашого народу до само-
 помочи, а з другого боку змагати до злуки
 всіх верств, щоби зєдиненими силами, оден за
 всіх і всі за одного звертали ся до законо-
 давних тіл в домаганнями і прологами.

„Християнсько-суспільний Союз“ хоче бу-
 ти школою для суспільної і народної політи-
 ки Русинів на християнській основі.

Ми Русини маємо чого жалувати ся на
 суспільні відносини, на перепони і труднощі
 в наших змаганнях до національно-політично-
 го, пресвітно-культурного і господарского
 розвитку і поступу, ми не можемо добити ся
 рівноправности, ми на многих областях нашо-

го церковного і народного житя упосліджені
 в порівнаню з иншими народами австрійської
 держави.

Наколи має нам засвітати красша до-
 ля, наколи дотеперішні відносини мають по-
 правити ся, повинні ми проявити в прилюд-
 ній житю живішу і рішучу діяльність. Ми
 всі в місті і в селі! Навіть в найменше сель-
 це, в найбільшій хатині несім світло полі-
 тичного і народного осявідомлення, вишколеня
 і організації на християнських підвалинах!

Що раз завзятійше нападають вороги на
 руско-католицку віру і Церкву. Соціалісти, ра-
 дикали і ліберали, невірство, ненависть, пода-
 ють собі руки до боротьби проти віри і Цер-
 кви. Ми хочемо релігійного мира. Однак не
 булиб ми Християнами-католиками, спроневи-
 рилиб ся нашої Руско-католицкій Церкві і об-
 рядови, наколиб не станули в обороні єї про-
 ти напіраючих ворогів в накинній нам бо-
 ротьбі. Станьмо отже всі під прапором „Хри-
 стиянсько-суспільного Союзу“, бо попка і осяві-
 домлене народа про єго найсвятійші до-
 бра і справу не повинно обмежати ся на гро-
 маду вібрану около проповідальниць. Се сві-
 тло треба нести в народні товариства, читаль-
 ні і розповсюджувати добру науку і осявідо-
 млене не тільки словом, але й писмом,
 летючими листками, добрим часописям і
 хосенними книжочками.

А сю задачу приймає на себе „Христи-
 янсько-суспільний Союз“. Святійший Отець,
 Пій X. Голова катол. Церкви, дня 6. липця
 1911. р. уділив нашому Союзови свого Апо-
 столського благословеня окремим писмом,
 котрим „пересилає найціршу подяку за по-
 кірну чолобитню“ і уділяє єму упрощеного Апо-
 столського благословеня, а Є. Ем. Апостоль-
 ский Нунцій „виноуючи се високе порученє,
 бажає Союзови вповні Божих ласк, щоби єго
 праця вийшла на добро релігії і втчині“.

Пресєвъ руско-катол. Епископат а імен-
 но: Є. Екєц. ВПрєєсєв. Епископ К. Чэхозич і
 Прєєсєв. Епископ др. Гр. Хомишин зволили уді-
 ляти „Христ. сусп. Союзови“ архієрейского
 благословеня, а Є. Екєц. Митрополит зволили
 зазначити, щ організації на християнсько-

суспільній основі узагають найвідповіднійшою
 для руского народу.

Хто отже має розкриті очи на грозу на-
 шого часу для релігійних, суспільних і народ-
 них задач, для нашої руско-катол. Церкви і
 руского народа, сей нехай стає під прапор
 „Христ. сусп. Союзу“, раменем об'ряма для
 оборони християнського, суспільного ладу, для
 політичного, суспільного і національного по-
 движення руского народа і помочи всіх єго
 верств і станів суспільних.

Зголошуватись треба до канцелярії
 „Христ. сусп. Союзу“ у Львові, ул. Хмельов-
 ского ч. 15, II. п. (де можна засягнути вся-
 ких поясненє), там надсилати заяву присту-
 плення в члени і вкладки (річно 4 К для се-
 лян, міщан, робітників і инших не заможних
 і корола).

Від Старшини „Христ. сусп.
 Союзу“.

У Львові, дня 14. жовтня в день Покро-
 ви Пр. Богородиці 1911.

Олександр Барвінський, Др. Роман Ковшевич,
 голова, секретар.

Які обовязки рускої суспільности супроти т. зв. безпартійних а які супроти християнсько-кат. часописей?

Перед кількома днями співредактор „Ді-
 ла“ п. Мих. Лозинський заявив в „Stowie pol-
 skiem“, що єго дневник не є ані клерикальний
 ані антиклерикальний, а „Нива“ також заяви-
 ла, що є „безпартійна“. Коли оно дійсно так
 є і так мало би бути, то на наш погляд обі
 єї часописи розминалиб ся з своєю задачею
 і цілю, бож засадою основною повинно бути
 (і нині більш до того конечність, як колине-
 будь инде), щоби ми все і всюда висловлю-
 вали виразно і ясно свої переконаня. Тимто
 і часописи, котрі повинні давати провід су-
 спільности, повинні показати як то кичуть
 свою краску. Русини в Галичині належать до

руско-катол. Церкви, руско-катол. обряду, от-
 же повинні явно і рішучо се визнавати, а так
 само і часописи для нас видавані не повинні
 з тим ховати ся і скривати ся, бо такою за-
 явою, що они безпартійні, осуджують
 себе самих. Справедливо на пр. в инших на-
 родів католицких вважають такі часописи тим
 небезпечнішими, бо манівцями намагають ся
 всунути в нашу суспільність. Така безпартій-
 ність вказувала би на се, що часописи хоче і
 „Богови свічку і чортові кочергу“ засвітити,
 не хоче зривати з сим або з тим, а бути для
 всіх приятелем.

Безпартійних людей в прилюдній житю
 нема. З хвилию, коли народні верстви покли-
 кано до участі в розвитку політики, коли ви-
 борча картка рішає про будучину Церкви,
 держави і всего нашого народного і господар-
 ского житя, якжеж ми можемо звати ся до-
 брим християнами, наколи ми не станемо в
 обороні загроженої доброї справи? Певно, що
 не кождий має відвагу і сьмілість явно і рі-
 шучо станути по стороні справедливої на-
 вить справи, значить заявити себе членом
 певного стороництва. Алеж з того часу,
 як християнство стануло прилюдною релігією,
 як Спаситель був ведений на хрестну смерть
 своїми ворогами, ми повинні мати відвагу, ми
 обовязані станути проти ворогів Христових,
 не тим способом, що ми будемо лише носити
 імя християн, що в метриці будемо записані
 яко Русини-католики, але ми обовязані яко
 батьки родин, кождий у своїм заводі і в при-
 людній житю виступати яко Русини в оборо-
 ні нашої руско-кат. Церкви і віри, своєї на-
 родности проти всяких ворогів і противників.

Тимто сьміло можемо сказати: хто зго-
 джує ся з тим, що в своїй часописи не нахо-
 дить оборони нашої Церкви, не має відомо-
 стий про діяльність реальну наших людей на
 церковній і народній ниві, а находить там
 тільки сьлетні і пустіці щоденщини, сей не
 сповняє вимог релігії. Ми не можемо вдово-
 лити ся безпартійною печатню без всякої
 краски, але маємо право домагати ся, щоби
 часописи наші виступали в обороні доброї
 справи. Часописи є новітню проповідальни-
 цєю. З церковної проповідальниць вірні чуоть,

А. Купрін.

Щастє.

Один славний цар велів привести до се-
 бе поетів і мудреців свого краю. А коли
 прийшли, спитав:

— На чім оснуеть ся щастє?
 — На тім, — відповів скоро перший з
 них — щоб завжди бачити сяєвого твого
 божєского лица і вічно чути...

— Вирвати єму очи — сказав байдужно
 цар. — Слідуючий!..

— Щастє — се власть. Ти, царю, є ща-
 сливий! — промовив другий.

Але цар відповів, гірко всьміхаючись:

— А однак... я терплю на геморої і не
 можу собі з ними порадиати. Вирвати нїздря-
 тій каналі! Дальший!

— Бути богатим! — сказав, загикуючи
 ся, слідуючий!..

Але цар відкрі:

— Єсьм богатем, а прецінь хочу щастя.
 Чи вистарчить тобі грудя золота, тої ваги,
 що твій лоб?

— О, царю!..

— Диставеш єї. Привяжіть єму до шії
 грудю золота такої ваги, як єго лоб і кивьте
 тую нужду в морскі фял!

Відтак знетерпеливлений кликнув:

— Четвертий!..

А тоді приповз до нього на череві чоло-
 вік у лахах з запамороченими очами і вима-
 мряв:

— О, всесильний! Я не богато потребую
 до щастя. Єсьм голодний! Дай мені наїсти ся
 а буду щасливим і імя твоє розславлю по ці-
 лім сьвітлі!

— Накормить єго — велів з погордою
 цар — а коли умре, переївши ся, прийдїть і
 донесїть мені.

І прийшло ще двоє. Один дужий силач,
 з рожевим тілом і навиким чолом. Той зітха-
 ючи, сказав:

— Щастє дає творчість.

А другий, блідий, худощавий поет, з ко-
 робливими румандями на лиці, так про-
 мовив:

— Щастє — то здоровлє!

Сумно всьміхнув ся славний цар і обіз-
 вавсь:

— Колиб се було в моїй власти, то ти
 поете, по місяця благавбсь богів вітхненя, а
 ти, сьну Геракля, бігавбсь до ескуляпів по
 ліки редукційні. Відїдїть оба в мирі! Чи є
 там хто єще?

— Смертний! — промовив гордо семий,
 прибраний в квіти нарциза. — Щастє в нїр-
 вані!

— Відтяти єму лоб! — сказав повуро
 цар.

— Царю! О, царю! Змилосерди ся... —
 стогнав засуджений на смерть, а лице єго

було біліше від найбільшого листка нарци-
 за... — Я не того хотїв сказати.

Але цар кивнув приказуючо рукою, по-
 зїхнув і промовив спокійно:

— Візьміть єго і відтїніть єму лоб! Цар-
 ске слово є тверде як агат.

Прайшли ще инші. Один з них сказав
 двоє слів тільки.

— Жїноча любов!

— Добре — притакнув цар — дайте єму
 тисяч найгарнійших жїнок і дївчат тої землі.
 Але дайте також чару з отруєю. А коли на-
 сїє хвиля — донесїть мені, щоб я пішов гля-
 нути на єго труп!

Инший сказав:

— Щастє оснуеть ся на тім, щоб мє
 бажанє сєйчас могло здїйснить ся.

— А чогож ти собі бажаш? — поспи-
 тав хитро цар.

— Я?..

— Так, ти.

— Царю... питанє спало ненадїйно на
 мене.

— Закопайте єго живцем... Ах, єще один
 мудрець! Добре. Приступи ближше. Може ти
 знатимеш, на чім оснуеть ся щастє?

Мудрець сїв, а був то правдивий му-
 дрець, відповів:

— Щастє містить ся в розкоші людської
 думки.

Брови царя порушили ся скоро і він про-
 мовив гївно:

— Ага! Людська думка! А щож то таке
 людська думка?

А мудрець отсей (був то правдивий му-
 дрець) всьміхнув ся милосердно і не сказав
 нічо.

Тоді цар велів кинути єго до підземної
 темниці, де було вічно темно і куди не долї-
 тав ні один голос зі сьвіта. А коли по році
 привели темничника до царя, він був слїпий,
 глухий і ледво держав ся на ногах. А коли
 цар спитав:

— Щож? Чи ти й тепер щасливий? —
 він відповів спокійно:

— Так, єсьм щасливий. Сидячи в тем-
 ниці був я і царем і богатем, і любленим і
 ситим і голодним, бо всім отсим робила ме-
 не моя думка.

— А щож се думка? — кликнув збен-
 тежений цар. — Знай, що за хвилину велю
 повісити тебе і харкну в твоє прокляте облич-
 че. Чи спасеть ся тоді твоя думка? І деж дї-
 нуть ся тоді ті гадки, що їх нині твоя голова
 родить?..

А мудрець відповів спокійно, бо то був
 правдивий мудрець:

— О, дурню! Гадка є безсмертна!

Переклав Б. Л.

проповіді звичайно тільки в неділі і свята, а днівники голосять щоденно свою проповідь. Коли часопись — така, що з неї не проявляє ся справлення христ.-кат. віри, а она голосить нібито якісь „шарпі“ понад клерикалізмом погляди“ як говорить п. Лозинський, чи така часопись може вдоволити Русина, котрий ще не став рівнодушним для своєї руско-кат. Церкви і віри?!

Наша руско-кат. Церква, наша християнська школа веде важку борбу з противниками, котрі намагають ся підкопати або знищити її естество. Хто тепер не бачить великих питань часу в таким освітленю, яке дає їм світло віри, сей втратив провідну звізду, сей не має дороговказу. Ремісник, робітник, хлібороб має заняті якесь становище в господарських справах. Якжеж може він знайти праву дорогу, наколи не має вказівки що до суперечних змагань і поглядів? Релігія не кінчить ся самим віроісповіданем або вірою, укритою в глибині серця, але й практичне життя Русина-горожанина повинно згоджувати ся з вірою і бути свідомством его. Але в таких часописях не найдете нічого про обовязки сумління, бо такі безпартійні часописи не хотять ніякого ісповідання мати, ні віри.

Якіж можуть вийти моральні понуки і поучення з таких часописей. Дуже часто заповняють такі часописи свої стовпці сенсаційними описами соромних подій, судових карних розправ, убійств і т. п. так що все те викликає тільки соблазн і підкопує всякі етичні почування. Досить пригадати тут сумні події в Ченстохові, котрі манесли сором тамошньому чиновни. Алеж чи задачею інших часописей є, щоби таким способом підкопувати релігію, як се робило „Народне Слово“, навіть окремими ілюстраціями? Чи ми тим способом глузуємо з чужого нещастя, не затроюємо і не соблазняємо свого власного народа? „Русское Слово“ і „Голосъ Народа“ думали знов дя своєї православної пропаганди се вихиснувати і поневіряли заслужений у нас вельми Чан св. Василя В, називаючи ченстоховських черниць польськими базиліями, накидували ся нечуваним способом на честь і повагу Є. Е. Митрополита. Питаємо ся отже чи „Народне Слово“ і „Свобода“ не помагали тим способом „Русскому Слово“ і „Голосу Народа“ загребувати жар своїми руками, або чи взагалі всі ті часописи не пособляли найбільш „Громадскому Голосови“ і „Землі і Волі“?!

Отже в нинішних часах, де веде ся рішуча боротьба між християнством а невірством не можемо дати ся зацяткувати безпартійністю, не можемо успокоювати ся прийнятим у Русинів успокоюванем: „Якось то буде!“ бо нині веде завзяту боротьбу соціал-демократія в спілці з масонством, у котрив нема Бога. Сю боротьбу переносять они з релігійного поля також на народне і господарське, а коли розходить ся о естество нашої руско-кат. Церкви, християнської школи і родини, християнської держави, то самі вороги наші сміяються з нас, колиб ми супроти всіх їх змагань були байдужними.

Коли ми маємо зберегти нашу руско-кат. Церкву, віру і обряд (на жаль багато покидає его навіть у Львові, де парохі самі москвичі!) нашу руско-кат. семью, нашу христ. школу державу, не можемо бути безпартійними, а повинні виявити свою краску переконаннями і ділами. Ми повинні помагати своїй христ. кат. печаті, подбати також о добру часопись для народу, отже велика задача слушного часу.

В справі береження прав рускої мови.

Одержуємо таке письмо до оповіщення:
До всіх гр.-кат. Урядів парохіяльних!
„Боронім прав рускої мови!“

Дуже часто жалуємо ся на се, що всюди нехтують нашу мову, деколи навіть противно, а ми безрадні позваляємо на се, бо власть не в наших руках. Рускі „сторонні“ а польські „власти“. Однак гр.-кат. уряди парохіяльні вже не є польськими властями і можуть вже сміло і правно обстояти за правами рускої мови. Тимчасом на жаль і сором дуже маленько у нас таких одиниць, що борють ся за права рідної мови. Деякі може би набрали охоти до сего, та не знають, як забирати ся до такої справи, особливо коли хо-

дять о власть політичну, але інші просто байдужні тай годі, а всі інші з другим разом пішли би навіть на щось більшого, що вимагає жертви, а сам на сам ніяково, бо шкода труду. А звісна річ, що громада велький чоловік, що много добра може зробити і такою одною громадою повинні стати всі гр.-кат. парохіяльні уряди, треба нам зорганізувати ся до борби за права рідної мови.

Се легко нам піде, бо маємо ту вже власть у своїх руках і вже до нас сторики приходять, а ми урядуємо.

Буває отже дуже часто такі завсідги, що власти чи політичні, чи судові, чи навіть приватні особи відносять ся у деяких случаях до гр.-кат. урядів парохіяльних в польській мові і ми все приймаємо і урядуємо, як би нам не діяла ся ніяка кривда.

Інакше роблять латинські парохіяльні уряди. В Станіславові лучча ся случай, що polski ks. kanonik Piaskiewicz не хотів прийняти руского документу при віччаню від п. Гладшевского, аж руский священник о. Бабин в гр.-кат. уряді парохіяльним був привезений переводити дотичний документ на другій стороні, на польську мову, бо ks. kanonik nie jest obowiazany rozumieć wszystkiej mowy і руский парохіянин був привезений принести потрібний документ „z zrozumiałym języku „dla wszystkich“ (?). От примір, щобиємо тільки хотіли его наслідувати.

Не чужого ми бажаємо, а свого права, щоби і наша мова була зрозуміла для других бо ми ніякі Калмуки чи Готентоти, але Русини на своїй землі, а чомуж то нас не розуміють?

Ану, Братя, до діла!

Даймо чути всім, хто поміж нами є, що руска мова всюди гомонить, що нею мільони говорять, що її повинні чути!

Але всі разом! Але всі разом!

Виключно самі уживаймо рускої мови і завсідги і всюди домагаймо ся її від других. А щоби солідарність була захована, контролюймо себе взаємно, радьмо одні другим і в часописях оголошуймо, хто, коли і який осягнув усьих, та в який спосіб?

Щоби другі робили те саме. А щоби другі почувли нашу солідарність, то виберімо собі один день і листопада н. с. Дистануть уряди парохіяльні одного повіту, чи одного деканату якусь відозву від сторики в неруским язвці пр. від Староства почавши від 1. XI. 1911 відписуємо всі так:

Ч. До Святлого ц. к. Староства в . . . !

Понеже урядуючий в гр.-кат. парохіяльним Уряді душпастир є лично відвічальний за виставлене метрикальних посвідчень та всіх інших урядових писем, а особливо коли ходять о спис мужчин обовязаних до військової служби (зак. з 5. XII. 1868 д. з. д. 151. §. 43), проте має урядуючий душпастир докладно і певно знати, о що Св. ц. к. Ст. розходить ся, щоби міг в данім случаю певно і правно сповняти свої обовязки. Тої конче потрібної певности в сім случаю не може мати урядуючий душпастир, бо залучене письмо писане в нерускій мові, а урядуючий душпастир урядує виключно мовою рускою, яка добре і єдино є ему зрозуміла. В іншій мові не може урядувати, бо до сего не обовязує его ніякий закон, щоби мав урядувати у всіх мовах. Відомо тільки, що після рескрипту мін. справ внутр. з 15. IX. 1875 ч. 1767 посвідчення метрикальні або урядові витяги мають дословно годити ся з вписом уміщеним в метрикальній книзі. (Очевидно, що де парох записав дотичний акт в метриці в руским язвці, то також в руским язвці мають прийняти урядові власти витяги що до змісту форми і язика) Тому упрашає гр.-кат. Уряд парохіяльний, щоби Св. ц. к. Староство зволило ласкаво прислати дотичний акт в рускій мові, а зараз яко добре зрозумілий буде полагоджений і відісланий ц. к. Ст.

Гр.-кат. Ур. пар.

В Н. Н. дня . . . . .

Н. Н.

Коли ц. к. Староство дістане з цілого повіту таке письмо, не може дальше самовільно нехтувати нашу мову, але буде привезене з сям фактом числити ся. Коли ми тільки будемо послідовні в піднятім ділі і засадничо не будемо приймати ніякого польського письма, але відразу, коли по польски адресоване, відкинемо, то ц. к. Староство може з одним хотіло би трохи передирати ся, послаючи безнастанно ургенси навіть рекомендовані, або послаючи іславця карного, або навіть самого комісаря, однак зі всіма свяще-

никами в повіті ц. к. Староство не буде пробувати такої процедури, бо не стане ему ні часу, ні людей, щоби зі всіма безнастанно переписувати ся в урядовій дорозі.

При нагоді треба зазначити, що часом поступають з нами занадто спрєжусіє і в урядових писмах уживають таких форм як „za gładza się, nakazuje się, poleca się, wzywa się itp.“, то в разі одержання письма з такими рішучими словами, належить его звернути Св. ц. к. Ст. з дописею:

„Світле ц. к. Староство!

Понеже гр.-кат. Уряд парохіяльний не є ані підрядний ані співрядний Св. ц. к. Стар. а тільки єдино підлягає Епископскому Ординариатови в Н. Н. яко своїй верхній власті проте не може Св. ц. к. Стар. ані приказувати, ані звизати, на наказувати, хіба тільки уклінно просити, коли чого потреба, а наказувати гр.-кат. Урядови парохіяльному може тільки епископский Ординарият. Проте пригадує ся Св. ц. к. Староству розпоряд міністер. з дня 26. лютого 1856 ч. 3862, після якого власті політичні мають в своїх кореспонденціях з урядами парохіяльними захвати чемну форму.

Гр.-кат. Уряд. пар.

в Н. Н. . . .

Певно, що пригадка на повисший розпоряд міністер. охолодить трохи запал в спрєжустем urzędowaniu і більше тоді буде обережності і чемности в урядових відозвах. Коли би всі солідарно взяли ся до діла, певно що ц. к. Староство зараз було би привезене постарати ся о рускі друки для гр.-кат. Урядів парохіяльних, тримало би писарів, що уміли би по руски писати і нам лекше було би на серці, що руска мова є ще, кромі нас самих, зрозуміла для кого иншого, не тільки зрозуміла але навіть конечна в урядованю хотьби і для польських властей.

Розуміє ся, що ту треба обережності і чемности а також докладного знання своїх обовязків, щоби часом не загнати ся за далеко, але ніхто не може заборонити нам домагатися своїх прав легальним способом. Тому, що стоїмо за своїми правами, то і другі нас будуть поважати, самі будемо вдоволені, коли осягнемо добрий успіх і сповним свій обовязок зглядом нашого народу, котрого єсьмо а принайменше хочемо бути вірними силами.

Тільки на початок піддаю від розвагу, а коли хто з Всечесних отців мав коли в практиці діло в подібній справі чи то з приватними особами, чи з властями, звольте ласкаво подати до відома всіх про свій успіх або невдачу, щоби від одного учили ся другі. Хвальна Редакція певно не вожалує місця на такі дописи, *) бо ту ходить о найбільше добро народне, о рідну мову.

Гр.-кат. Уряд парохіяльний.

Прочі рускі часописи просить ся о повторене сеї дописи в найкоротшій часі.

*) Ми ніколи не відказували місця в подібних случаях а навіть нераз відкликували ся до нашої суспільности, щоби сповідувала нас про всякі кривди і надужитя, звідкиб они не походили, бо не інакше можемо дійти своїх прав. — Ред.

Ворохобні.

В Китаю. Ворохобня в Китаю робить що раз більш поступи, а рівномірно з сям росте також несупокій. Обставина, що перша підняла бунт дивізія виобразована по європейски, дає певність, що революційний рух не зверне ся проти Європейців, та з другої сторики представляє она велику небезпеку для хінської дивастії і її політики. Є підозріне, що революцію викликала і нею руководить Япанія, що ще більше погіршуєало би справу і могло би стати ся причиною небезпечної задирки. Головною кватирю повстанців є місто Вучанг над Янсекіянгом (полудневий Китай), осідок VIII. зреорганізованої китайської дивізії, яка, мимходом кажучи, є основно по європейски зорганізована. Предсідника провінціального комітету, Тава, вибрано начальником тимчасового правительства, а генерала бригади Лі начальним вождом китайської армії. Тимчасове правительство відібрало важність державним паперовим грошам, а пустило в курс власні гроші. В провінції Сечуан заявив повстанці місто Сіучуфу. Також міжнародна притань егвчу, положена о 300 миль на полудни від

Ганкау і арсенал в Гаміянґ дістали ся в їх руки.

Правительство находить ся у вельми прикрім положеню. Перевіз війск є так повільний, що прим. війска з півночи, вислані до Ганкау, будуть потребували трох тижнів, щоби відбутися сю дорогу. Виданий оподі в Пекіні декрет ізза занятя революціоністами Вучанґу, висловлює остру догану генерал-губернаторови провінції Гуе за его бездільність, підчас якого ворохобня зросла до таких розмірів. Генерал-губернатора усунено з занятого становища, та наказано ему ще сповняти поки що обовязки і від грозою тяжкої кари підорняти всі середники до видаленя повстанців з Вучанґу. Міністри війни Інчалови розказано сейчас вирушити з двома дивізіями до Гуе, причім всі війскові сили, зосереднені в гуейській провінції, віддано під его розкази. Адміралам Саченбінови і Ченюнге наказано удати ся на воєнних кораблях до Вучанґу. Європейські представники в Ганкау зажадали від китайского правительства, щоби на случай бомбардації міста, взяло їх в охорону; сюди прибув вже німецький кружляк „Leipzig“ для охорони майна німецьких горожан і російська канонірка „Манджур“.

Вучанґ має представляти страшний вид. На уликах лежать купами вимордовані вірні династії Манджурі; перед одною з брам міста лежить 50 трупів. Всіх вбато є около 800. Європейцям не грозить небезпека, бо революційні жовіри бережуть ладу.

Найновіші вїстки з Китаю так звучать: Цілу китайську печаті шідано строгій контролі, тому брак відомости з богато місцевин. Населене вельми стревожене безнастанними рухами війск. Всі театри позамикано. До банків штурмує населене, відбирає вкладки і вкладає їх до заграничних банків. Війско в Гоану прилучило ся до ворохобників. В Ганкау заняли повстанці арсенал, що виробляє денно 25.000 набоїв. Телєграф є в руках повстанців. Получене з богато провінціями є перерване. Дорогою на Львондов стверджуть вїстки, що Ганкау є оточене кругом правительственным війском і сподівують ся бомбардованя. Бюро Райтера сповіщає, що англійский консуль розпорядив, щоби всі англійські піддані оставили Вучанґ, Ганкав, Гавянґ і Кванті. Начальник тимчасового правительства одержав приказ стягнути війска в Мукдені і в найблизших округах Манджурії і видати зарядженя в цілі удержаня мира в Монголії. Дописець Райтера з Вучен комунікує, що після его спостережень армія повстанців є дооре уоружена і зорганізована. Повстанці війска числять 25.000 людей, коменда розпоряджає значними грошовими середниками.

На Корей. З Мукдену наспіла вїстка в Петербург, що революційний рух з Китаю переніс ся на Корею. Кілька тисяч Корейців вхопило оружє і начало партизантку проти Япанців. Російске правительство є запевнене тою провкою.

В Мексикю. Новойоркські днівники переповнені вїстками з Мексикю про борбу між правительственными війсками а приклонниками Запаги. Правительственні війска мали 170 вбитих і ранених, з ворохобників 200 в части вбито, вчати полонено, Телєграма з Мексикю сповіщає, що в борбі правительственных війск з ворохобниками вбито 500 приклонників Запаги. Сам Запага спас ся утечу.

Італійско-турецка війна.

Турецкий парламент. Очи всіх звернені тепер на Царгород, де якраз позавчера зібрав ся турецкий парламент; всі надіють ся, що від рішеня турецкого парламенту: битись чи миритись — зависить судьба дальшого розвитку воєнних подій. Тому не від річи буде приглянути ся засіданю царгородского парламенту.

По виборі предсідника в особі Ахмеда Різи отворив султан парламент довшою престольною бесідою, в якій виказавши трудне положене Порти супроти італійської нахобности зазначив, що італійські кораблі нарушили право народів, бо несподівано почали острілювати турецкі торпедовці. Мимо сего Туреччина готова є до порозумія в Італію і надіє ся, що великі держави, які висловили здивоване(?) ізза нечаяного нападку Італійців прийдуть із помочюю.

Турецкі днівники остро скритикували

ую бесіду, зазначаючи, що інші держави напевне задивляють ся на поведене Італії, чим Турки.

Італія хоче мира? „Giornale de Italia“ пише, що на запят держав, зайнятих розв'язкою невинного положення Туреччини, італійське правительство завваило, що має непоколивий намір перевести безумовну придуку не лише Триполісу, але і Киренаїки і всіх приналежних до сих осередків провінції; не може полишити турецьку верховладу, бо ж о се вивязала ся війна. Очевидно, що таких умовин не приймуть Турки.

Види на мирову полагоду справи погіршили ся, бо й великодержави починають на просьби Туреччини відгукувати ся по приповідці: „Моя хага з краю, я нічо не знаю“.

На полі війни. Начальний вожд турецького війська Феті-бей вже приїхав до Триполісу і розпочала ся правильна війна. Уже розпочали ся напади турецького війська на Триполіс а вислід сих нападів мабуть не праніс Туркам ніякого хісна. З Царгороду доносять, що 12. с. м. прийшло біля Бумеліян між Турками і Італійцями до горячої перестрілки. Італійці мають мати 23 вбитих і 14 ранених Турки 3 вбитих і 12 ранених. Італійські знова бюра потішають себе і других тим, що турецькі офіцери масами оставляють султанське військо і переходять на італійську службу; будучність викаже, скільки в тім правди.

Економічні наслідки війни. „Berl. Ztg.“ доносить з Риму: Італійська печатя починала вже обчислене господарських наслідків війни. „Giornale de Italia“ одержала від „Banca di Roma“ відомість, що триполітанська виправа коштує вже 500 мільонів лірів. Війна ділає відемно на торг бавовни і шовковий промисел. Сі галузи промислу мають тепер турецькі торг замкнені. Потернів також сїрниковий промисел. Фабрики у Венеції зредукували продукцію до половини.

Австрійський воєнний дописець Після донесення „Pilsner Tagblatt-y“ підполковник полку піхоти ч. 7. кравової оборони, Юлій Відале, має бути висланий в характері військового дописця до Триполітанії.

Політичний огляд.

Заграниця.

Положенє в Португалії є вельми поважне. Замітно, що республ. правительство вважало коначням в півн. провінції свѣтських губернаторів заступити військовими. Дорогою на Париж наспіла в п'ятицю дося ще не провірена вість про велику побіду монархістів, котрі посувають ся на Оporto.

З Веріну звіщають, що до монархістів перебігло багато новобранців, так що они вже мають кілька полків, а запевняють, що мають також воєнні кораблі.

Köln. Ztg. зазначає, що монархісти мають значні грошеві засоби а також тішать ся прихильністю португальського населення отже положене стало вельми грізним для республ. колиб явив ся там правовитий наслідник кррони.

В Хінах вибухла грізна революція в провінції Гупе наслідком нездарної адміністрації податкового гнету і нужди спричиненої повенями. Як з Лондону звіщають, ширить ся революція вельми скоро і став тепер грізнішою для династії Манджу, як коли небудь, перед тим. Революція була здавна пригтовлена і можеб її трудно було поковати, колиб ліпше була зорганізована. Побоюють ся також вибуху в Кантоні, де рух революційний тліє як іскра в попелі. Так само побоюють ся вибуху в Нанкіні і в Анчуї. Правительство залишило військові маневри на півночі. Правительство вельми заскочене і затривожене розповсюдженням революційного духа між військом. В Пекіні проголошено малий стан облоги. Правительство намірає вислати проти повстанців 20,000 по європейски вимуштрованих Манджурів і довести до рішачого бою. Дола династії Манджу поставлена отже на вістрю меча.

— Сходина членів Христ. сусп. Союзу щоденно від 6 ої вечер в канцелярії ул. Хмельовского ч. 15, її пов

НОВИНИ.

— Календар. В середу: руско-кат.: Харитона; римо-кат.: Плакида М. — В четвер: руско-кат.: Тома апост.; римо-кат.: Петра з Аль.

— **Свято Маріяна в народних школах.** На вчерашнім засіданю кр. Ради шкільної секції I, яке відбувало ся під проводом радника Двора Ол. Барвіньского, рішено на внесенє проф. д-ра Студинського звільнити молодіж учит. семінарий, віділових і народних шкіл в цілій східній Галичині в дни 6. листопада від шкільної науки. Було би пожаданим, якби ради шкільні місцеві подбали, щоби в сей день відбули ся богослуження за Маркіяна Пашкевича і щоби по школах учителі познайомили молодіж з єго життям і творчістю.

— **Памяти Маркіяна Пашкевича.** Сего четверга запросив до своєї палати Є. Е. Митрополит гр. Андрій Шептицький, який незвичайно ревно заняв ся справою торжественного святкування столітних уродин М. Пашкевича, анкету, котра мала вибрати місце на приміщенє проамаятної таблиці в церкві св. Юра. В Анкеті взяли участь члени капітули Впр. оо. офіціал Білецький і мітрат Туркевич, та члени комітета др. К. Студинський, проф. Шухевич, артист інж. Лушпівський, та маляр Труш. Найвідповіднішим під сю таблицю признано місце в першій часті церкви, тому, що має она найбільше свѣтла і кождому з далека впадає в очи. Рисунок таблиці виконують оба артисти пп. Лушпівський і Труш. Другу таку таблицю виконують сї артисти для церкви духовної семінарії.

— **Святоточе відслонене паматника цїсареві Єлисавети в Чернівцях.** В неділю 15. с. м. відбуло ся в Чернівцях торжество, якого місто може ще не ніколи не бачило — відслоненє паматника бл. п. цїсареві Єлисавети. Ціле місто красїло ріжвородними красками прапорів і цвѣтів. Улиці були заповнені публикою. Чужих гостей, ріжних достойників було тисячами. В вступстві цїсаря прибув архієп. Леопольд Сальвадор. Торжество при промовах, вистрілах, співах і музиці відбуло ся як найвеличавіше.

— **Причинок до сумної справи.** Пишуть нам: До висвѣтлення дуже прикрого випадку з нещасним о. П. Камінським додаю слїдуюче: Якє питомець 4. року у мешкав в семінарії під ч. 38. яко цензор між іншими 6 ма і з о. П. Камінським, тоді питомцем 3-го року. Рік цілий 1894/5 був я з ним найближше, і по совѣсти кажу, що хотія він був товаришем добрим, учинним, послушним, однак за найкешшою противністю чи небачним словом котрого в нас впадав в нічим неоправданий великий гнів, так, що підчас сего ми єго уникали і навіть виходили з комнати, доки той гнів єго не уступив. Крім того лучали ся ще і інші неприродности, а до того бесіди, яких було (як кажесть ся) ні прийти ві прилатати до чоґо. Ми були свѣто пересвѣдчені що у нашого брата-товариша „не всі дома“, тому ми поступали а найбільшою обережностю, бо дійсно бєльсьмо ся. Властям ми не хотіли о тім говорити, щоби не шкодити а иншої сторони доброму товаришеви. Слабїсть та бєльшала у него, а при обставинах єї сприяючих в житю і способі житя о. П. К. дійшла до такого степеня, що відобразив єму застановленє, сиричинила сєй нещасний випадок. І сє нещастє уважаю — так як бим в гадці давив ся на колишнього товариша П. К. — яко вплив і розвій пануючої у него слабости чи аномральности. Сє бувало і тоді, що в гніві не пам'ятав, що робить і метав, що видів і що єму в руки впало, а коли втихомирив ся, вєїх нас за сє перепрошував горючи: не дивуйте ся мені і не гнівайте ся, бо зі мною часом таке дїєсь, що я сам не знаю, що зі мною є. — о. Софрон Т. Глибовицький, катехит гімназії в Бродях.

— **В обороні правди.** Одержуємо з просьбою о поміщенє отсю заяву: Часопись „Дїло“ в ч. 225, а за ним „Галичанин“ і „Słowo polskie“ помістили незгідний з правдою звіт з віча духовенства станіславської дисцепзії з дня 10. жовтня с. р., подаючи 1) що я був в опозиції до заложеня християнсько-суспільної організації і виступав проти неї, 2) що президія віча бояла ся мене, яко опозиціоніста, припустити до голосу. На сї заміти подаю згідне з правдою отсе поясненє: до 1) В моїй довній промові я зовсім не виступив проти христ.-суспільної організації — а лиш подавав середники і способи, яких по моїй думці треба би ужити, щоби така організація ввійшла в житє, а передовсім вказав я на основу, на якій треба оперти організацію, сєб то на народні маси; до 2) до слова я не міг прийти з тої простої причини, що Свѣтлий збір ухвалив (щоби нарад за надто не проволікати), що до кождої революції, яка мала бути пе-

редискутована, може промовляти найвише трох бесідників, а що Хв. президія зборів думала, що я хочу промовляти яко четвертий бесідник до першої точки (чи така організація є потрібна?), відмовила мені голосу, та на мов виясненє, що хочу обговорити другу точку (як перевести таку організацію?), я прийшов до слова і то перед Всч. о. Чернодолею, котрий вже був записаний до слова і то до другої точки. Такий був дійсний стан річи. З глибоким поважанєм — Свѣц. др. Іван Фіголь, завідаватель парохії. Коломия, дня 14. жовтня 1911.

— **Фалшиві банкноти.** В останних часах почвили ся в Відні і Празі фалшиві 20 і 100 коронові банкноти з датою 1907. і 1910. р. Переловлено їх насамперед в праскій філії австро-угорського банку. Підроблені они так зручно, що доперва по точнім огляненю можна їх розпізнати. Папір їх іменно є дещо грубший і м'якший, а поляск товстий в противенстві до матового, який мають правдиві банкноти. Віденська дарекція поліції назначила 5.000 К нагороди за викритє майстрів тих банкнотів.

— **Напад на дїм свѣщеника в Оброшині коло Львова.** В неділю в ночи коло год. 2. напали на дїм о. Миколи Левецького невислїджені доси напасники, виломали ворота і повибивали вікна. Хоть жандармерія є в місци, то однак доси не поробила таких енергічних кроків, щоби злочинців вичаїти. По всій імовірности, добустили ся сего злочину, який грозив утратою життя дїтям пароха і єго родині, місцеві латинники, що не можуть переболіти програного процесу в справі церкви, якої не хотіли дозволити збурити, хоть она грозить заваленєм. Отець Левецький звисний зі своґо такту і умів все найти ся коректно серед тяжких відносин. На жаль, місцевий латинський сотрудник не уміє оцінити прикмет руского пароха і доливает оливи до огню, а останної неділі охрестив неправно руску дитину. Мабуть, з сєї хаґи, де по хресті латинники довго забавляли ся, вийшов напад. Вартівників не було дивним дивом біля церкви, а так само не можна було в першій хвилі дістати помочи від місцевої жандармерії.

— **Рада красвєй маршалків.** Під проводом Є. В. цїсаря відбував ся нині 17. с. м. в Бургу рада кр. маршалків.

— **3 кр. Ради шкільної.** В наслідок виїзду на відпустку віцепрезидент п. Дембовський не буде приймати до кінца с. м. Заступництво обяв радн. намісництва др. Окецький.

— **Смерть через необережність.** З Сянока доносять про таку нещасливу подію: Жєна гр.-кат. свѣщеника п. вї С. хорувала від якогось часу на нерви. Візваний лікар записав недужий лїк на сон. Оноді в полудне п. С., вернувши з міста, зажила через необережність більшу, чим була приписана, дозу згаданого ліку, в наслідок чоґо сєйчас захорувала, та по страшних муках померла. Похорон мав відбути ся в неділю, але повітовий лікар здержав похорон, поки не виступлять на тілі позначки смерти, бо можливо, що отровна находить ся в летарґу.

— **Огні.** В місточку Турці на Стриєм вибух останної суботи великий пожар. Огонь повстав в густо забудованій дїльниці перед торговлицею, та мимо пожарної акції знищив в короткім часі до тла 48 господарських заґород, загалом около 100 будинків. Кілька осіб є попарених, а одна кількалітна дитина мала спалити ся. Огонь повстав в наслідок неостороги.

В ночи з 15. на 16. с. м. вибух в Настасові о 9. год. пожар в стодолі Гринька Баґрія і обяв ціле подвірє, котре через сильний вітер в протягу години згоріло до тла тим більше, що сим разом люди позбїгали ся з великими руками. — о. В. Я.

— **Вислїд спису худоби в Австрії.** Ц. к. осередна статистична комісія в Відні оголошує тимчасовий вислїд спису худоби в австрійських краях з дня 31. грудня 1910. Показало ся, що число волів зменшило ся від р. 1900. о 351.362 штук, або о 3-74 прц. (велике є передовсім зменшенє в Галичині); число безрог збільшило ся о 1,749.312 штук, або о 37-04 прц., число овець зменшило ся о 73 прц., natomiast в Дальматії, Буковині і Триєсті число овець зросло.

— **Стан Мілашевський,** президент краев. суду у Львові, помер вчєра по полудни. Причиною смерти було сильне запаленє слїпої кишки а вкінці зажаженє крові. Бл. п. Мілашевський уродив ся 1857. р. у Львові. В 40-вім році життя був іменований радником суду в Станісла-

внві, але небавом перенесено єго до Львова і ту повірено єму управу повіт. суду С. І. Перед кількома літами іменовано єго президентом окр. суду в Бережанах, а в 1908. р. віцепрезидентом і управителем краев. карного суду у Львові. На тім становищі одержав перед пів роком титул радника Двора. В. є. п.!

— **Щасливої дороги!** Американська „Свобода“ в 40. ч. містить слїдуючу вістку: „Дня 3. с. м. парохом „Ню Амстердам“ відїхав на короткий час до Галичини для поратованя своґо здоровя наш головний предсідатель Р. Н. Союзу, п. Дмитро Капітула. На докчу, перед відїздом корабля, явила ся громадка прихильників, серед яких бачилисьмо головних секретарів Р. Н. Союзу та редакторів „Свободи“, аби попрощати дорогого своґо предсідателя у далеку путь. П. Дм. Капітула, що вглядав дійсно хорий, перед відїздом говорив, що при нагоді своґо побуту в Галичині відвідає також княжий город Льва, та тамошні наші народні інституції.“

— **Ученик VIII класи доктором філософії.** До одной з гімназій в Кракові учаєає Китаєць; а тепер доносять краківські часописи, що в гімназії св. Анни один з учеників VIII кл. є доктором філософії. Є сє др. Г. Пажаковський з Варшави, що в часах революції виїхав був до Риму і там студіював в григоріанським університеті. По скінченю студій і осягненю докторату, приїхав до Галичини, а що до нострифікованя своґо дильмоу потрібна єму в Галичині гімназійна матура, здав вступний іспит до VIII. класи і як звичайний ученик засяє до іспиту зрілости.

— **Фонди польского тов-а „Сокил“** представляють ся на основі останного касового звіту ось як: В 1910 р. мало сє тов. приходу 1,525.966 К, а роходу 1,257.353 К. В сїм році прибуло тов-у 20 нових акцієнь, так що є їх нині 117, та 108 площ. Загальна вартість недвижимостий вносила з кінцем 1910 року 5,002.410 К, а фонд будови сокілень вносив разом 397.540 К. В движимім інвентарі мали товариства 504.340 К. Ціле отже движимє і недвижимє майно представляє вартість 5,904.290 К. Хто працює, той має!

— **Великий рейвах.** Позавчєра радили в салі Яд Харузїм жидівські соціалістичні підростки над своєю організацією. Явив ся „червоний“ товариш Дашинський, „грубий“ товариш Дияманд, паламар з Грунвальду Ганкевич і „голодний“ товариш Вітик. Ухвалено новий організаційний статут для жидівських соціалістів, сєбто в який спосіб і на якім гаку чи ліхтарні мають соціалісти „вішати“ своїх противників. Наганьбовали що сили і на конець під знаком клича і девізу української соціальної демократії: „Тгзумајму сїє кыру“ розбігли ся підростки по краківській передмістю. Кажуть, що при сїй нагоді шиночки і каварні дещо більше заробили.

— **Воздухоплавна катастрофа.** Звїсний чеський летун інженер Каспар вибрав ся оноді на своім літаку в подорож з Пардубиць до Ічїна. В дорозі однак зблудив і висів в місцевині Лісса над Лабою; відси постановив вернути назад до Пардубиць. Коли вже був недалеко місця висїданя, ушкодив ся мотор а літак упав з висоти поверх 100 метрів. Каспара найдено непритомного серед куснів розбитого літана в полі. Єго житю грозить поважна небезпека.

— **Смерть летуна.** В часі онодїшних летничих перегонів, що відбували ся в Берні в Швайцарії, летун Ганс Шмїдт упав з літаком з висоти 20 метрів. На землі вибух бензиновий мотор а огонь обяв цілий прилад. З під купи попелу добуто спалене на уголь тіло летуна.

— **Бомба в телефонічнім уряді.** В телефонічнім уряді XII. дїльниці Парижа в відокремленій комнаті вибухла бомба, котра знищила комнату та все урядженє. Бомба була зроблена з бляшаної пушки виповненої порохом. Справник замаху незвїсний.

— **Дрібні вісти.** Стан здоровя о. Стояловського не поліпшав ся. В наслідок загального єго ослабленя лікарі не можуть приступити до операції рака жолудка. — Віденська поліція увязнила А. Нартовского, Поляка, директора самоїздного товариства, котрий здефравдував на шкоду сего товариства 200 тисяч корон та має на сумліню чмалює інших нечестих справ. — В Берліні увязнено сєй суботи кількох анархістів, що мали помогти в утечі якомусь дезертирови. Також в Гамбурґу, Дісєльдорфі і Крефельді увязнено кількох анархістів. — Нєґус, звїсний з револьверового замаху в парламенті, стане вже в падолист

преед лавою присяжних судив в Відні, обжалований о намірене убийство.

Просимо відмовити передплату.

Оповідки.

«Церковна Штука», торгівля дієзальна Інститута Непорочного Зачаття Пр. Діви Марії в Станіславові має на складі вино літургічне, світло церковне і столове і всі прибори церковні. В своїх робітнях виконують і на- правляють різні церковні та виробляють всілякі речі бронзові, Чаші, монстранції, дарохранительничі і пр. золотом огнево і тревало.

Сю торговлю припоручаємо ласкаві опіці нашого Духовенства і просимо о ласкаві замовлення. Все виконують ся по найкращих цінах. Призначене чистого зиску є Всечеснійшому Духовенству знане. (1-?)

Виділі філії «Руского Товариства педагогічного» в Станіславові повідомляє, що загальні збори членів філії відбудуть ся дня 4. листопада о год. 3. пополудни в комнатах «Рускої Бесіди» (ул. Собіського, дім «Зв'язкового Банку»). Г. Пашлок голова Ю. Чайківський секретар.

Іменована. Цісар іменував радника вишого кравецького суду Ігнатія Дзеровича віцепрезидентом окружного суду в Чорткові; іменував радниками виш. кравець. суду при трибуналах першої інстанції радників кравець. суду: Г. Дидушинського в Станіславові для Коломиї, Вол. Кульчицького в Бережанах і М. Адольфа в Самборі для Чорткова.

Практичні курси науки для касмерів і завідателів Спілок ощадности і позичок уладить кравецьке Бюро Патронату для Спілок ощадности і позичок: в Кракові в часі від 4. до 16. с. р., у Львові в часі від 20. листопада до 2. грудня с. р. і в Тернополі в часі від 20. листопада до 2. грудня с. р. На кожний із цих курсів буде прийнятих що найвище 40 кандидатів, представлених Зарядами Спілок ощадности і позичок, есентуально комітетами основательними Спілок проктованих і зголошених до Бюра Патронату. До кожної власноручно написаної просьби о прийняті на курс належить долучити метрику хрещення або звичайний витяг метричальний кандидата, а в поданою зложити заяву, що в разі прийняті обов'язує ся кандидат прибути на науку і примістити ся до обов'язуючої в часі науки інструкції. Кандидати незасібно можуть просити о уділенні їм підмог на кошти подорожжя і удержанні в часі курсу; підмоги в квотах не перевищаючи 30 К будуть признані заслугоючим на се кандидатам, о скільки вистануть на се признані фонди. Надто поробить Бюро Патронату заходи в цілі безплатного спільного поміщення учасників курсу через час їх побуту на курсі і виведення залізничних зв'язок для прийнятих кандидатів, які о се в поданю будуть просити. В повідомленю про прийняті на курс буде зазначене, на котрий з 3 курсів вістав прийнятий кандидат, про що рішати ме Бюро Патронату після свого узнання з угляденнем місця замешканя кандидата і відсувідного розділу що до скількості учасників кожного курсу.

Неостемильовані поданя о прийняті на курс треба вносити через спілки патронатські району І (краківського) до Експозитури Кравецького Бюра Патронату в Кракові (ул. св. Томи ч. 1), а з інших районів прямо до Бюра Патронату у Львові найпізніше до дня 31. жовтня с. р. Неузгляднені поданя зверне ся на кошті пенентів.

Зимовий розклад їзди електр. трамваїв у Львові почав ся з днем 16. жовтня с. р. Рух возів буде відбувати ся в сей спосіб: 1) перші помічні вози відходять рано з Гетманських Валів в напрямі до: а) Головного двірця (ул. Льва Сапіга) о 5:20 год. рано; б) до Личакова о год. 5:55 рано; в) до двірця Підзамче о год. 6:05 рано. 2) Перші вози для правильного руху, відходять: а) з Гетманських Валів в напрямі до всіх кінцевих стацій о год. 6:30 рано; б) з кінцевих стацій в напрямі Гетм. Валів, о год. 7. рано. 3) Останні вози відходять: а) з Гетм. Валів до: а) всіх кінцевих стацій о год. 11:00 вночі; б) до перестанка коло жандармерії о год. 11:45 вночі; в) до Жовківської рогацьки о год. 11:45 вночі; від всіх кінцевих стацій до Гетм. Валів о год. 11:20 вночі.

З залізниць. З днем 25. жовтня с. р. зміняє ся дотеперішній розклад їзди поїздів особливо ч. 1618 на шляху Красне-Броди і ч. 30 на шляху Львів-Красне як слідує: на шляху Красне-Броди поїзд ч. 1618 буде відїздити з Бродів вечером о год. 8:25, з Заболотців о 8:42, з Кутів о 8:52, з Ожидова о 9:00 і буде приїздити до Красного о 9:19 вночі, де буде мати получення з поїздом ч. 30. переходячим в напрямі до Львова; на шляху Львів-Красне поїзд ч. 30. Суде відїздити з Красного вночі о год. 9:25, з Куткова о 9:32, з Задвіря о 9:43, з Борщович о 10:00, з Підборець о 10:13 і буде приїздити до Львова-Підзамча о год. 10:27 а до Львова о 10:45 вночі.

Рівночасно буде частково змінений на шляху Красне-Броди-Радивилів поїзд особовий ч. 1611, котрий відїздити буде з Бродів о год. 8:46 рано і приїздити буде до Радивилова о год. 9:03 перед полуднем. Вкінці повідомляє ся, що поїзди особові ч. 1611 і 1618 будуть мати в Бродях, зглядно в Радивиліві безпосереднє дуже догідне получення з російськими поїздами поспішними, що їздить прямо межі Петербургом, Вільном, Здобуновом і Радивиловом.

Наука, умілість і письменство.

Новий український театр. П. Прохорович зорганізував нову українську театральну трупу, яка розпочала зимовий сезон в Армавірі на Кавказі. Бажаючи дати трупі певний ідейний напрямок він запросив на режисера д. Л. Шевченка, а разом з ним і скількох більш визначних артистів з галицького українського театру «Рускої Бесіди», що є тепер під дирекцію д. Стадника. Склад жіночого персоналу трупи такий: Туманова, Прохорович, Шевченко, Андрієнко, Тавицка, Ленська, Жарська, Самійленко, Коханенко, Островська, Добровольська, Чалиха та інші. Склад мужеского персоналу: Воложенко, Назаренко, Чалий, Прохорович, Івлев, Коханенко, Наливайко, Луговий, Островський, Добровольський, Шевченко та інші. В сім сезоні репертуар трупи має складати ся, між иншим з таких пєс: Серед Бурі, Сугта, Брехня, Юрко Довбуш, Бурлака, Сава Чалий, Батраки, За друзі своя, Сатана, Міра Ефрес, Надія, Тайфун; з опер підуть поки що: Галька і Продана наречена. Новий театр між иншим має ставити чужі оперетки в перекладі на українську мову, в тім числі в першу чергу відуть: Циганський барон, Корнеліські дзвони і Рудокони (Ямари). Головна мета нового театрального підприємства — дати в добрім артистичнім виконаню здоровий ідейний репертуар, відсвіжаючи єго новинками нашої драматичної літератури і тима всіма галицького театру, які ще на рос. Україні не виставлялись.

Телеграми

з дня 17. жовтня.

Відень. (ТКБ). «Korr. Wilhelm» доносить: Папський мајор domus Біслеті прибуває з Риму, щоби в заступстві Папи повінчати архієпископа Кароля Франца Йосифа і княжину Пармьську Зиту дня 21. с. м. в замковій каплиці в Шварцау. По вінчаню уділять мр. Біслеті молодій парі Апостольского благословенства і вручить папский дарунок з власноручним підписом Папи. В четвер дня 19. с. м. цісар прийме мр. Біслетого на окремім послушаню в замку.

Цісар іменував гр. Габрієлу Тун Гогенштайн з дому кв. Льобковіц, жінку гр. Тун Гогенштайн охмайстриною двора кв. Зити, а бар. Людвікдорф є двірською дамою. Король Фридрих Август Сакский прибуде дня 21. с. м. до Відня, щоби взяти в вінчальній церемонії участь.

Відень. (ТКБ). Цісар прийняв вчора на збірнім послуханю президию посольської палати, а іменно предсідника Сильвестра і заступників предсідника Кончіого, Германа, Юкля, Погачичка, Ромаччука і Зярского.

Рим. (ТКБ). Агенція Стефанього доказує, що зовсім безосновне є донесенє одної з віденських часописий, немов би Італійці мобілізували в північній Італії корпуси і пересували військо до австрійської границі. Ся чутка є видумкою.

Верлім. (ТКБ). «Lok. Anz.» доносить з Петербурга, що Максим Горький тяжко занедужав на острові Капрі.

Петербург. (ТКБ). На Чорнім морю шаліла оноді буря і спричинила численні нещастя між кораблями. Пароплав, що мав прибути до Одеси, не приплив.

„Union“-Банк у Відни,

Філія Львів

ул. Гетманська ч. 12.

Перекупивши контору виміки Сокаль & Лілієк

приймає вкладки на вкладкові книжочки від 2 К почавши і виплачує квоти до 10.000 К без відповідженя.

Винаймає уряджені в опандирених підземельях

Депозитові Скринки

(Safe deposits)

до виключного ужатку винаймаючих під їх власним ключем, де безпечно і дискретно можна переховати всякі дорогоценности і ртєвні папєри.

Контора виміки купує і продає вартєсні папєри, монети і заграничні перекази по докладнім двєвним курсї. — Уділяє

Інформації

що до безпечної і хосенної льокації капіталів.

Всякі банкові трансакції.

Поручає:

4 1/2 % заставні листи Земельного Банку Гіпотечного. (3-3)

Студент прав, вправний інструктор, пошукує якого небудь занятя, найрадше лекції на селі за відповідною винагородою. Зголошеня під: «Г. М.» Лука к. Самбора, poste restante. (1-4)

Студент прав, совістний інструктор, глядає занятя, а передовсім лекції на селі за скромним винагородженем. Зголошеня під: Poste restante «Т. Б.» п. Лука ad Самбір. (1-4)

Замоблєхя на осїжний транспорт

ВИН літургічних

приймає

Народна Торговля у Львові.

Ціни вин при замовленях:

висше 100 літ., від 50 до 100, від 25 до 50 літр

Table with 3 columns: Name, Price 1, Price 2. Rows: Самородне, Гегелійсє, Герцєговинське, Австрійське

Ціни за літру. Бочки платять ся осїбно, але до двох місяців можна звернути їх до СТРИЯ, а вся почислена квота звертає ся.

Фрахт вина з місця продукції до Львова оплачує товариство, а лише зі Львова замовляючий. Тисячі признає до перегляду. (8-14)

Розклад їзди залізниць у Львові.

Table with 4 main columns: Відїзд, Головний дворець, Приїзд, and sub-columns for time (рано, перед пол., по пол., вечер, вночі).

Table with 4 main columns: Відїзд, Підзамче, Приїзд, and sub-columns for time.

Table with 4 main columns: Відїзд, Личаків, Приїзд, and sub-columns for time.

* поспішний поїзд. поїзд поки що не їздить. А від 1/6 до 5/9. Б від 18/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. сьвята. В від 7/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. сьвята, Г від 1/6 до 31/8 щоденно. Д від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. сьвята. Е лише в неділі. З від 1/6 до 30/9 щоденно. К в суботі і неділі. Л від 1/5 до 30/9 щоденно. Н від 1/6 до 31/8 в неділі і сьвята. П від 10/5 до 30/9 щоденно.

ДО АМЕРИКИ КАНАДИ

найліпше перевозить

Лінія Кунарда

у ЛЬВОВІ ул. Городецька 99.

Ціна переправи кораблем 160 корон за дорожні особи разом з поголовним податком, а 90 К за діти повніше 12 літ з погол. подат.

Уважайте на ч. 99.

ВІДІЗД З ПОРТІВ:

- Ультонія з Триєсту 31. жовтня. Франконія з Реки (Фюме) 9. листопада. Панонія з Триєсту 14. листопада. Карпатія з Триєсту 28. листопада.

З ЛІВЕРПОЛЮ:

Найбільші і найвеличавіші пароходи на сьвітї:

- Люзітанія, дня 28/10, 18/11 16/12 1910. Мавританія, 21/10, 11/11. 9/12, 30/12 1911. 122

Забавляє і скорочує нудні хвили житя

КІНО-ТЕАТР STELLA MARE

Французького кінематографічного Товариства. В салї будинку при ул. Городецькій ч. 2. а (давнійше саля Нового театру) надзвичайні представлення сензаційних найновіших русомих образів. Програма від 13. до 19. жовтня. Під час продукції і в антрактах буде пригравати салюнова музика. Вільти можна набувати від год. 3 по полудни при касї театру. Зміна програми що п'ятницї. Початок представлення о год. 5 1/2 по пол. 1. Великі маневри австро-угорської армії. 2. Кельнерка; драмат. 3. Наречена як мільйонерка; комедія. 4. Віщунка „Лялька“ фантаст. балет. 5. Подарунок з полкового коня. 6. Тиждень Гомонда 7. Останній вибрик Міллєра, ком.